

itt ülünk fiúi arccal
ölelésre készített karokkal
simogatásra választott szavakkal
itt ülünk kiáltozásra gyáván
míg alattunk fel-feldübörög a ház
rázkódik elfordul csikorogva
s agancsos homlokával
beleöklel a szélbe.

SZÖLLŐSI ZOLTÁN

Parafrázis

Godot-hoz

Majd annyi éggel, amennyi a föld
Majd esővel, felnagyított
szívveréssel.
vagy fénnyel

Villanyfény sárga himporával,
hogy teremjenek az éjszakák —
eljössz, tudtam Rázd ki cipőd,
a tenger homokot

Elporladt még a lábad is,
fluoreszkálnak hideg sejtjei
Sírásom majd melengeti, összegyűrják
könnyeim

Vége van ma — tán a télnek,
tán egy messzi háborúnak
Dőlj le hát, aludj csak Nagy a világ,
elférünk keresztben is

Nyár végi epigramma

hullámozó beton ! térdig járom
és hervad
mind messzebb hajlik a nap
szál virágom

Ország, hatalom és dicsőség

Jegenye: imádkozó
kéz gótikája: csontok
fohásza: Dózsa
György üszke, vacogása

